

BEGRAVEN OF CREMEREN ? VOOR DE ZEKERHEID: ALLEBEI !

[Mr. Ernst Loendersloot](#)
Sr. kandidaat notaris te
Maastricht
Foto: [Harry Heuts](#)

In een vorig stuk heb ik u meegenomen op een wandeling over de fraaie Pietersberg. Eindpunt van die wandeling was Casino Slavante voor een lekkere koele pint. Daarbij heb ik het niet gehad over de ENCI-groeve waar we vlakbij zitten.

Maar de ENCI is wel een belangrijk punt in dit gebied. Allereerst natuurlijk vanwege Bèr, het aldaar gevonden skelet van een Mosasaurus, maar ook vanwege de plannen die er zijn met betrekking tot de herinrichting van de groeve. Onlangs kwam in het nieuws dat er een plan is om bij de ENCI een crematorium aan te leggen.

Toen ik dat las, schoot me een uitspraak te binnen van het [Gerechtshof in Leeuwarden](#). Toen ik die voor het eerst las, moest ik onmiddellijk denken aan Goede Tijden Slechte Tijden (GTST). Die serie speelt niet in Maastricht, zoals Flikken, maar ik zal aangeven hoe ik er op kwam.

Kan een al overleden man met terugwerkende kracht vader zijn ?

In Leeuwarden ging het om een situatie waarin de rechter moest vaststellen of een met name genoemde man de vader van een specifiek kind was. Het kind had namelijk gevraagd om het vaderschap vast te stellen en in de wet staat dat de rechter dat ook kan doen als de man al overleden is.

Daarbij kunnen moderne technieken zoals DNA-onderzoek gebruikt worden.

Alleen was er in Leeuwarden een probleem: er waren te weinig bronnen voorhanden om het DNA van de man uit te halen. Ik denk dat alle kammen met oude haren, tandenborstels met zijn speeksel en ook oude enveloppen die hij had dichtgelikt, weggegooid waren.

De Friese rechters gaven daarom toestemming aan het kind om het graf van de man te openen. In de kist zou nog voldoende materiaal aanwezig zijn om het DNA van de man te achterhalen, waarna dat naast het DNA van het kind gelegd kon worden. Op die manier zou dan toch (ruim 8 jaar na dato) duidelijk kunnen worden of het kind ook echt een kind van de man was.

(Met als bijkomend effect dat ook duidelijk is of het kind **erfgenaam** is).

**BELGISCHE VADER GAAT VREEMD, KRIJGT EEN
BUITENECHTELIJK KIND EN DE ECHE KINDEREN PROBEREN TE
VOORKOMEN DAT ER DNA ONDERZOEK VOLGT.
OFTEWEL: HOE HOUD IK DE ERFENIS BINNEN DE FAMILIE.**

Maar daarmee ben ik nog niet klaar met de soap. Deskundige juristen die ook wel eens een kijkje over de grens nemen, schreven namelijk dat in België ooit een vergelijkbare zaak had gespeeld.

Wat was daar namelijk gebeurd:

Een Belgische man overleed en liet twee zonen achter. Deze jongens waren geboren tijdens het huwelijk van de man met hun moeder. Ook was er een jonge vrouw die claimde dat zij een dochter was van dezelfde man. Hij had namelijk een buitenechtelijke relatie gehad met haar moeder en zij was het resultaat van deze liefde (of lust).

Graag wilde zij als dochter erkend worden en **meedelen** in de erfenis.

Ook hier was het probleem dat het lastig te bewijzen viel of haar claim correct was, maar opnieuw kon DNA onderzoek uitkomst bieden. De Rechtbank in Brugge gaf twee jaar na het overlijden toestemming om vader op te graven zodat monsters genomen konden worden.

De zonen waren kennelijk net iets eerder tot de conclusie gekomen dat zij vaders laatste wens niet goed hadden opgevolgd door hem te begraven. Hij had namelijk gecremeerd willen worden !

Aan die wens voldeden zij in diezelfde periode alsnog door hem met gezwinde spoed op te graven en alsnog te cremeren.

Jammer genoeg voor de dochter waren deze broers vlugger dan zij zelf. Zij stond namelijk aan de rand van een vers geopend graf. DNA onderzoek om haar dochter-

schap vast te stellen was dus niet mogelijk omdat er alleen maar as-resten over waren van vader.

Maar als je de helft van je genen van je vader hebt en de andere helft van je moeder, dan is dat ook bij jouw vader zo. Dus als de overleden man haar vader was, dan was zijn vader haar opa en zou zij dus een kwart van de genen van opa moeten hebben. Daarom vroeg zij aan de rechter in Antwerpen of opa opgegraven mocht worden.

Dit keer had de dochter geluk, want niet alleen kreeg ze deze toestemming, ook was opa nog aanwezig in het graf toen er namens haar de schop in de grond ging.

Na laboratoriumonderzoek bleek dat ze inderdaad afstamde van opa en dus een kind was van de begraven en gecremeerde man. Eindelijk wist ze zeker wie haar vader was (en kon ze meedelen in diens erfenis).

GTST in het kwadraat !

BEGRAVEN OF CREMEREN ? ALLEBEI GRAAG !

Terug naar de kop van dit artikel. Jaren terug hoorde ik in een café aan het Amorsplein de volgende grap in het kader van vervelende schoonmoeders:

De begravenisondernemer vraagt aan de schoonzoon:

Wilt u mevrouw laten begraven of cremen ?

Waarop de schoonzoon antwoordt:

Doe maar allebei dan weet ik zeker dat ze niet meer terugkomt.

BEGRAVEN OF CREMEREN ? ALLEBEI GRAAG ! DE HERHALING

Maar eigenlijk moet iedereen die deze vraag krijgt voorgelegd (ongeacht of het om de eigen of schoonfamilie gaat) antwoorden:

Doe voor de zekerheid maar allebei en check dat opa en oma ook gecremeerd zijn.

Als dat niet het geval blijkt te zijn, graaf je ze snel op en cremeer je ze alsnog.

Alle sporen moeten tenslotte uitgewist worden !

Voor je het weet moet je de erfenis namelijk delen met iemand die je niet kent, maar dankzij DNA onderzoek je halfbroer of -zus blijkt te zijn.

Wordt vervolgd

Mr. Ernst Loendersloot
kandidaat notaris te Maastricht

Telefoon 043-3509950.

Kijk ook eens op www.ntrs.nl of scan de QR code hieronder.

Of schrijf je in voor mijn [gratis nieuwsbrief](#).

U kunt ook op de hoogte blijven via:

[LinkedIn](#) [Twitter](#) [Facebook](#)

[Brochures kunt u hier downloaden.](#)

